— CICLISM —

PÎNĂ LA FINIȘ — UN DRUM ÎNCĂ LUNG...

Campionatele naționale de ciclism pe pistă au constituit — așa cum era și firesc — un moment de vîrf în activitatea specialiștilor velodromului nostru. Momentul este cu atît mai important cu cît — spre lauda lor — *pistarzii au pornit un atac furibund pentru impunerea acestei ramuri a ciclismului în atenția selecționerilor olimpici.*

Așadar, pornind de la aceste premise să vedem, în lumina rezultatelor de la campionatele naționale, stadiul în care se află acești sportivi, sportul lor. Desigur, înainte de a da glas cifrelor, se impune a arăta că *velodromul se găsește în aceeași acută penurie de materiale, că programul competițional intern și internațional este încă nesatisfăcător, că eșaloanele de tineri ce se îndreaptă spre pistă sînt, și la această oră, insuficiente din punct de vedere numeric.* Fixînd cadrul, putem trece la aprecierea rezultatelor. Fiind vorba de o încercare de relansare a pistei în lumea performanțelor, de veleități olimpice, vom face apel — pentru comparare — la rezultatele realizate la ultimele două ediții ale mondialelor: *Brno — 1969 (la care au fost prezenți și reprezentanți ai ciclismului românesc) și Leicester — 1970,* luînd în discuție numai probele trecute pe programul C.M. și J.O. și, dintre acestea numai pe acelea în care cronometrul are rolul hotărîtor.

1000 m cu start de pe loc

BRNO	LEICESTER	C. N.
1:08,38	1:08,82	1:11,5
1:08,52	1:09,21	1:12,5
1:08,58	1:09,23	1:12,6

Urmărire individuală 4000 m

4:50,82	4:56,19	5:09,9

Urmărire pe echipe 4000 m

4:30,62	4:35,75	4:43,3

Este necesar să adăugăm că, în timp ce la Brno au existat condiții atmosterice foarte bune, la Leicester și la campionatele naționale de pistă ale României vremea n-a fost un aliat al sportivilor. Cu această completare, ajungem însă la concluzia: *diferența de valoare dintre nivelul internațional și cel național se menține încă foarte mare.* Avem, desigur, recorduri naționale mult mai bune decît performanțele obținute la campionate. Puse însă față în față — recordurile mondiale și cele naționale — reflectă și ele aceeași diferență, dacă nu chiar una mai mare.

Din această succintă prezentare reiese clar că pînă la finiș — intrarea în vederile olimpice — pistarzii noștri mai au de străbătut un drum lung, plin de dificultăți. Fără îndoială, nici sentimental nici rațional, nu le refuzăm șansa de a atinge obiectivul propus, contribuția la schimbarea soartei ciclismului nostru de velodrom. Pentru aceasta este însă nevoie de eforturi corelate din partea unui număr mare de factori. Dintre condițiile care se pun pentru realizarea ascensiunii spicuim:

- *un sprijin efectiv acordat unui număr sporit de secții provinciale pentru a putea evolua cu regularitate pe velodrom;*
- *îmbunătățirea bazei materiale;*
- *permanentizarea și lărgirea colaborării pistă-șosea;*
- *alcătuirea unui calendar competițional intern și internațional adecvat necesităților de progres;*
- *ridicarea procesului instructiv-educativ la nivelul exigențelor internaționale actuale;*

Pistarzii, mai ales pentru ambiția pe care o dovedesc, dar și pentru faptul că au în rîndurile lor unele talente autentice, merită sprijinul federației. *O analiză a sezonului, a premiselor de la care pornesc pentru viitor, a sprijinului ce trebuie să li se acorde (inclusiv cel metodic) se impune.* Cunoscînd pasiunea și generozitatea membrilor Biroului federal, competența lor incontestabilă, nu ne îndoim că vor da curs acestei sugestii, contribuind astfel și mai substanțial la reașezarea ciclismului de pistă pe baze noi.

Hristache NAUM

— Box —

CÎȘTIGĂTORII „ZONEI" HUNEDOARA

Lipsind boxerii din județul Alba „zona" de la Hunedoara s-a rezumat la confruntarea dintre pugiliștii hunedoreni și cei din județul Arad. A avut loc o singură reuniune. Iată cîștigătorii, în ordinea categoriilor: I. Sas (H), M. Făgărășanu (H), I. Odopilă (H), I. Trușu (A), T. Purtan (A), Șt. Mihalcic (A), R. Lazea (A), Z. Laszlo (H), N. Moț (A), I. Fugaru (H), T. Lupaș (H).

— Moto —

CÎȘTIGĂTORII ETAPEI A III-A

Pe un traseu ales în centrul orașului Brăila s-a desfășurat duminică etapa a III-a a campionatului național de viteză în circuit. Iată cîștigătorii:

70 cmc — I. Lăzărescu (Vagonul Arad); **125 cmc** — Alex. Cristea-Ionescu (Steaua); **175 cmc** — D. Vasilescu (Metalul Buc.); **250 cmc** — Gh. Ion (Steaua); **350 cmc** — Gh. Ion; **500 cmc** — I. Pascotă (Progresul Timișoara); **ataș** — M. Dănescu + V. Dițescu (Steaua).

Ultima etapă a campionatului e programată duminică 4 octombrie la Baia Mare.

— HANDBAL —

BINE CĂ AU DISPĂRUT „ACCIDENTELE"!

Una cîte una, etapele campionatelor naționale s-au înșirat pe ața săptămînilor acestei toamne și vîrtejul declanșat încă din start (vă amintiți? Steaua — campioana țării — a capotat în fața Politehnicii Galați echipă abia ajunsă în aerul tare al înălțimilor diviziei A!) nu a încetat, oferind duminică de duminică surprize, care de care mai senzaționale. Un timp, am crezut că fruntașele au adoptat o comportare mai reținută, rezervîndu-și forțele pentru aprigele confruntări din final. Dar, acum, sîntem convinși, ne-am înșelat și cauzele acestor rezultate puțin scontate trebuie căutate în altă parte. Mai precis, acolo unde multora n-o să le placă...

Ani la rînd s-a spus — și lucrurile nu erau nicidecum exagerate — că întrecerea pentru titlu se rezumă, deloc fericit, la un duel Steaua — Dinamo, în campionatul masculin și la altul Timișoara — București, în cel feminin. Echipele fruntașe își adaptau cadența pregătirilor și a participării la întreceri, în funcție doar de adversarul direct în lupta pentru titlu restul competitoarelor fiind tratate cu o evidentă nebăgare de seamă. În aceste condiții, campionatul se comprimase nefericit doar la cîteva meciuri, în restul timpului fruntașele făcînd plimbări de agrement de-a lungul și de-a latul țării. În ediția trecută însă atît în întrecerea formațiilor feminine, dar mai ales în cea a echipelor masculine, s-a înregistrat cu satisfacție un remarcabil salt valoric la unele din participante, salt concretizat, de altfel, în cîteva rezultate neobișnuite, copios comentate. Scepticii au spus că este vorba doar de simple accidente. Unii i-au crezut. Dar, spre bucuria tuturor celor ce iubesc handbalul, realitatea a fost cu totul alta!

Această realitate se prezintă astăzi astfel. În campionatul masculin, **Universitatea Cluj, Politehnica Timișoara, Voința București** și, în ușor regres față de anul trecut, **Universitatea București,** au devenit echipe cu personalitate, care drept urmare a unei pregătiri serioase, au ajuns să se exprime în joc la un nivel mai mult decît bun. În momentul de față, aceste echipe nu-și mai pun problema să piardă la un scor cît mai strîns cu Steaua și Dinamo... Emit alte pretenții, din ce în ce mai des concretizate în rezultate favorabile lor!

În campionatul feminin, seriozitatea și, îndeosebi, cantitatea pregătirilor efectuate la **I.E.F.S.** sau **Textila Buhuși,** unde de cîțiva ani se muncește intens, cu răbdare, și-au plătit dobînzile în rezultate concrete. Nu mai poate fi considerat chiar un accident victoria Textilei Buhuși în fața jucătoarelor de la Universitatea Timișoara, campioana țării, cînd la ele acasă, pe malul Begăi, purtătoarele tricoului cu dungă tricoloră se comportă lamentabil, pierzînd la scor un derby. **Ce se întîmplă cu „U" Timișoara, care nu peste multă vreme va trebui să intre în focul durelor dispute din C.C.E.?** Ne propunem să elucidăm situația printr-o anchetă la fața locului. Deocamdată, este clar că multele ore sacrificate de tinerele handbaliste timișorence în fumul cafenelelor, ca și frecventele disensiuni din sînul echipei n-au ajuns încă să dea de gîndit conducătorilor sportivi locali.

Revenind la campionat, credem că epoca „accidentelor", acceptate cu un zîmbet îngăduitor, a trecut. Și este foarte bine. Avem cel puțin garanția că antrenamentele la formațiile fruntașe (cu efecte pozitive asupra pregătirilor lotului reprezentativ) au alt caracter acum. Și dacă mai există sceptici, acestora le putem spune că, într-o discuție personală, chiar antrenorul unei formații fruntașe ne mărturisea că acest suflu nou îl bucură, deoarece el a modificat structural optica jucătorilor săi la antrenamente. Quod erat...

Călin ANTONESCU

CLASAMENTE DIVIZIA A

FEMININ

1. I.E.F.S.	7	6	0	1	97—71	12
2. Univ. București	7	5	0	2	96—75	10
3. Univ. Tim.	7	5	0	2	84—65	10
4. Textila Buhuși	7	4	0	3	82—80	8
5. Rulmentul. Bv	7	4	0	3	77—81	8
6. Voința Odorhei	7	3	0	4	74—76	6
7. Confecția	7	3	0	4	87—96	6
8. Constr. Tim.	7	2	0	5	64—74	4
9. CSM Sibiu	7	2	0	5	59—81	4
10. Mureșul Tg. Mureș	7	1	0	6	49—70	2

MASCULIN

1. Steaua	5	4	0	1	84—58	8
2. Dinamo Buc.	5	4	0	1	78—65	8
3. Univ. Buc.	5	3	1	1	60—50	7
4. Dinamo Bacău	5	3	0	2	81—88	6
5. Poli Galați	5	2	2	1	76—75	6
6. Voința Buc.	5	2	0	3	79—79	4
7. Poli. Timișoara	5	1	2	2	44—51	4
8. Univ. Cluj	5	1	1	3	58—58	3
9. Știința Lovrin	5	1	1	3	49—78	3
10. Dinamo Brașov	5	0	1	4	80—86	1

— CĂLĂRIE —

AU FOST DESEMNAȚI ULTIMII CAMPIONI

Ieri dimineață, gongul a chemat pentru ultima dată pe concurenți la start. A XXI-a ediție a Campionatelor naționale de călărie s-a încheiat, trecîndu-se în listele campionilor numele lui **CONSTANTIN VLAD** (Dinamo) cu Spirt la seniori, și al lui **MARIAN SIMION** (Dinamo) cu **Gama**, la juniori.

În deschidere, au evoluat juniorii. Comportîndu-se foarte bine **Ildico Uifalvi** (A.S.A. Cluj) cu **Oglinda** a cucerit locul întîi în proba nr. 3, recuperînd, în acest fel, terenul pierdut după ziua a doua și obținînd, în final, medalia de bronz. Locul doi ocupat de **Nicolae Vlad** (Dinamo) cu **Jac**, a venit doar ca o consolare, pentru că punctajul realizat în zilele precedente a fost destul de slab. În aceeași situație s-au aflat și **Irina Ciocmata** (Steaua) cu **Vinovat** și **Nicolae Lupancu** (A. S. Rovine Craiova) cu **Aurel**, a căror prezență ștearsă în proba nr. 1 i-a obligat să se mulțumească doar cu locul VIII și, respectiv IV la sfîrșitul competiției. **Marian Simion** a ocupat primele două locuri, datorită punctajului superior acumulat sîmbătă și duminică, deși ieri a venit pe locul VI cu **Lama** și pe VII cu **Gama**. Clasament general: 1. **MARIAN SIMION** cu **Gama 9 p — campion republican, 2. M. Simion** cu **Lama 14 p, 3. I. Uifalvi** cu **Oglinda 17 p.**

Campionul de la semigrea, **Constantin Vlad** cu **Spirt** a reușit să-și adjudece și titlul de la grea. După ce, în urma primelor două probe îl seconda la un punct diferență pe Oscar Recer, aflat la conducere, el a reușit să termine, pînă la urmă, învingător. C. Vlad — care în proba nr. 2 a avut o evoluție apreciată de toți specialiștii ca model de execuție — a ocupat în ultima zi locul II cu 4 p penalizare. **O. Recer** și-a apărat cu dîrzenie șansele însă în urma accidentării lui **Sondor,** pe de o parte, și a penalizării cu 8 p în evoluția cu **Vifor,** a trebui să accepte numai medalia de argint. **Aurelian Stoica** (A.S. Petrolul) cu **Pik-up** a demonstrat că posedă reale calități, dar rezultatele din primele două probe l-au privat de un loc mai bun, deși ieri el s-a clasat întîiul. Clasament general: 1. **CONSTANTIN VLAD** cu **Spirt 7 p — campion republican, 2. O. Recer** cu **Vifor 7 p, 3. A. Stoica** cu **Pik-up 8 p.**

Emanuel FANTANEANU

— GIMNASTICĂ —

PREGĂTIRILE LOTULUI FEMININ PENTRU CAMPIONATELE MONDIALE

O dată la patru ani, elita gimnasticii mondiale trăiește din plin febra marilor examene, menite a stabili ierarhiile, a desemna pe campionii mondiali. Desigur, într-un interval de patru ani sînt programate multe alte întreceri de mare anvergură jocuri olimpice, întreceri europene, întîlniri bilaterale — dar campionatele mondiale rămîn întotdeauna criteriul suprem de apreciere a forței unor sportivi, a unor școli de gimnastică. Acesta este și motivul pentru care, în prezent, în toate țările ce și-au anunțat participarea la mondialele de la Ljubljana, de la mijlocul lunii viitoare, se efectuează pregătiri intense, se lucrează la ultimele retușări ale exercițiilor ce vor fi prezentate în sala Tivoli.

Gimnaștii români se află și ei, de mai multă vreme, angajați total în acțiunea de participare cu succes la întrecerile din Iugoslavia. Marile concursuri din acest an au constituit etape de pregătire și verificare în vederea mondialelor, iar în prezent toate eforturile antrenorilor și sportivilor sînt concentrate pentru finisarea exercițiilor, pentru înlăturarea unor mici imperfecțiuni semnalate în ultimul timp. Ne-am convins de acest lucru vizitînd sala de la stadionul 23 August, locul unde se antrenează zilnic cei mai buni gimnaști bucureșteni.

Mai întîi, noutățile pe care ni le oferă lotul feminin. Îndată după Jocurile Balcanice componentele echipei feminine au beneficiat de 10 zile de odihnă activă la mare, perioadă în care s-a lucrat atît pentru refacerea fizică a unor sportive, cît și pentru punerea la punct a unor aspecte de pregătire. În fiecare după amiază, activitatea la sală a fost consacrată dezvoltării calităților fizice, au fost discutate și s-au efectuat modificările aduse de comisia tehnică a F.I.G. exercițiilor impuse de la mondiale. Elevele Liceului cu program de educație fizică din Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej *(Elisabeta Turcu, Paula Ioan, Marcela Păunescu și Mia Variu)*, cît și gimnastele bucureștence *(Alina Goreac, Rodica Apăteanu, Olga Ștefan)*, cărora li s-a alăturat și ploieșteanca *Elena Ceampelea*, au făcut în Capitală o pregătire comună cu accent pe repetarea „impuselor" și „liber aleselor", atît pe elemente, cît și prin execuții integrale. Cu fiecare sportivă în parte s-a definitivat și exercițiul liber ales, ceea ce a permis ca în următoarea perioadă să se insiste pe repetări. Timp de 3—4 ore pe zi, sportivele execută cîte 6—7 exerciții integrale la bîrnă, cîte 3—4 la paralele, 3—4 la sol și cîte cel puțin 15 sărituri. De la 15 septembrie, o dată cu reînceperea anului școlar, elevele de la liceu s-au înapoiat în Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, unde își continuă antrenamentele sub supravegherea antrenorilor de acolo, în timp ce în Capitală, activitatea gimnastelor se desfășoară sub conducerea *Emiliei Liță* și a lui *Nicolaie Covaci.*

Gimnaste și antrenori, cu toții doresc ca la finele acestei săptămîni, la finalele maeștrilor, și apoi la mondiale, să se prezinte cît mai bine, la nivelul posibilităților maxime ale fiecărei sportive.

MIHAI ALBU — eroul Balcaniadei

Este greu să te transpui în sufletul unui baschetbalist care, la capătul unei întreceri epuizante, cu nervi încordați la maximum, are soarta meciului în mîna sa, la propriu și la figurat. Dar, se poate imagina că în acele momente reușita depinde de valoarea tehnică și spirituală a sportivului care trebuie să se concentreze și să se... relaxeze (iertați-ne paradoxul, dar este inevitabil), să învingă dramatismul situației și să înscrie punctele victoriei. În astfel de cazuri apar calitățile sportivului mare, inteligent, stăpîn pe voința lui.

Am făcut această scurtă introducere (referindu-ne la finalul meciului România-Bulgaria), deoarece împrejurarea respectivă îl caracterizează de minune pe maestrul emerit al sportului Mihai Albu, căpitanul reprezentativei României, coșgeterul Campionatului balcanic, jucătorul care a condus pas cu pas, prin virtuozitatea sa tehnică, prin capacitatea de a mobiliza întreaga echipă, selecționata română spre frumoasa performanță obținută în cadrul competiției. El are un palmares de-a dreptul impresionant: a debutat în divizia A la 15 ani, la Constructorul Sibiu, sub îndrumarea prof. S. Ferencz. A fost omul de bază al Universității Cluj și din 1963 al echipei Dinamo București, unde și-a desăvîrșit pregătirea sub „bagheta" inimosului Dan Niculescu. A jucat în „națională" de la vîrsta de 17 ani, susținînd pînă acum 148 de meciuri și înscriind 1345 de puncte. A fost selecționat în reprezentativa Europei, alături de cei mai buni baschetbaliști participanți la Cupa campionilor și la Cupa cupelor. Depășind cu tărie bărbătească unele nedreptăți în aprecierea valorii lui, Mihai Albu a răzbit din nou între primii 5 ai „naționalei" și a demonstrat cu prisosință că la ora actuală este cel mai bun baschetbalist al țării, că vîrsta reală a unui sportiv nu este cea trecută în actul de naștere, ci aceea dovedită de măiestrie și pasiune.

D. ASMARANDEI

— Baschet —

CINE NU ARE „BĂTRÎNI" SĂ-I CUMPERE!

Pentru a doua oară în istoria Campionatelor balcanice de baschet (prima dată s-a petrecut în 1959, la ediția inaugurală a competiției), reprezentativa masculină a României a terminat la egalitate de puncte cu primele două clasate și a fost departajată doar de coșaverajul din întîlnirile directe. Deci, baschetbaliștii noștri puteau la fel de bine să se claseze pe locul I sau pe al II-lea loc, care, în primul caz, ar fi fost o mare performanță. Dar, trebuie să precizăm, că și în situația în care sportivilor noștri le-au revenit numai medaliile de bronz, comportarea lor a fost foarte bună în toate cele trei meciuri susținute, iar aplauzele și felicitările adresate de-a lungul competiției sînt pe deplin meritate. Sincer vorbind însă și noi, ca și mulți amatori de baschet, am fost — plăcut, firește — surprinși de frumoasa lor evoluție. Să explicăm de ce...

Duel între Georgescu și Trontzos. Foto: V. BAGEAC

După Campionatul european, desfășurat anul trecut în Italia, antrenorul Al. Popescu, nemulțumit de comportarea tehnică și disciplinară a unor jucători, a procedat la o remaniere structurală a lotului. Alcătuind o selecționată tînără, cu sportivi talentați, dar fără bagajul tehnic și experiența necesare întrecerilor internaționale, antrenorul naționalei a sperat ca, printr-o muncă intensă, serioasă, să formeze o echipă reprezentativă, capabilă să obțină într-un viitor apropiat performanțe de valoare ridicată. Experiențele nefericite din acest an (turneul internațional „Cupa Federației", Universiada) au demonstrat însă că selecționata alcătuită numai din tineri este departe de a ține pasul chiar cu formațiile de nivel mediu de pe continent. Ca atare, și pentru a asigura rezultate măcar onorabile reprezentativei române la Balcaniada de la București, s-a procedat la reintroducerea în lot a unor jucători care, pe lîngă valoarea lor tehnică, veneau și cu o bogată experiență (Albu, Diaconescu, Savu, Dragomirescu). Spre cinstea lor și a antrenorilor care-i pregătesc la club (Dan Niculescu la Dinamo și Vasile Popescu la Steaua), cei patru s-au dovedit apți pentru a face față unui turneu de amploarea celui la care au luat parte redutabilele selecționate ale Iugoslaviei, Bulgariei și Greciei, aducîndu-și chiar o contribuție esențială (ne referim la Albu și Diaconescu) în realizarea performanțelor din cadrul Balcaniadei. Surpriză, repetăm, extrem de plăcută, cu atît mai mult cu cît ea ne-a fost furnizată tocmai prin notabila evoluție a unui lot modificat peste noapte, avînd doar cîteva antrenamente efectuate în comun, cuprinzînd jucători cu grade diferite de pregătire.

Ce trebuie să înțelegem și să folosim din cele petrecute în anul scurs între „europene" și Balcaniadă? În primul rînd că tinerii, oricît de talentați ar fi, nu pot suplini valoarea și experiența anumitor jucători. Mai mult chiar, selecționarea lor numai pe motivul talentului și taliei poate deveni dăunătoare viitoarei lor evoluții, apărînd pericolul unei autoîncrederi premature și exagerate. În plus, nici nu există garanția că „aleșii" vor evolua, sub toate aspectele, pînă la deplina lor maturizare (cazurile de indisciplină ivite chiar în această vară sînt elocvente). În sfîrșit, socotim că este anormal și dăunător să se renunțe la anumiți jucători care au calități indiscutabile și pot contribui la îmbunătățirea performanțelor, așa cum s-au petrecut lucrurile la Balcaniadă.

Desigur, în rezolvarea pe viitor a problemei echipei naționale un rol important revine Colegiului central de antrenori și antrenorului federal care este, în același timp, antrenorul reprezentativei (Al. Popescu). De spiritul lor de discernămînt, de tactul lor pedagogic, de modul în care vor ști să facă legătura între generațiile de baschetbaliști, depinde viitoarea evoluție a selecționatei României.

D. STANCULESCU

SANCȚIONAREA INDISCIPLINEI ÎN DIVIZIA B

În ultima sa ședință, Comisia de disciplină din cadrul F.R. Baschet a dictat următoarele sancțiuni împotriva celor care au comis abateri în primele două etape ale diviziei B:

— *V. Geleriu* — antrenor („U" Cluj): suspendat 4 etape pentru injurii aduse arbitrilor;

— *A. Vancsa* (Știința Sf. Gheorghe): suspendat 3 etape pentru lovirea intenționată a adversarului;

— *D. Arădăvoaie* (ASA Bacău): suspendat 2 etape pentru joc brutal;

— echipele *ASA Bacău* și *Academia Militară*: mustrare pentru joc dur;

— *D. Păun (Comerțul Tîrgoviște)*: suspendat 1 etapă pentru vociferare și proteste la deciziile arbitrilor;

— *D. Ivanov (Progresul București)*: suspendat 1 etapă pentru injurii adresate pe teren;

— *L. Kabat* și *G. Kormanyos (Constructorul Arad)*: suspendați cîte 1 etapă pentru injurii adresate coechipierilor și comentarea deciziilor arbitrilor;

— *M. Borși* (Voința Oradea): suspendată 1 etapă pentru proteste la deciziile arbitrilor;

— *V. Mateescu* (Rapid II București): mustrare pentru atac dur, violent, asupra adversarei.

Regretăm numărul mare al celor sancționați, dar salutăm promptitudinea Comisiei de disciplină care este hotărîtă să pună stavilă actelor de indisciplină în baschet.

— RUGBY —

„A FOST O EXPERIENȚĂ UTILĂ..."

Antrenorul PETRE COSMĂNESCU ne prezintă unele aspecte legate de comportarea rugbyștilor români în Franța.

Cu meciul de la Toulon, rugbyștii români și-au încheiat turneul întreprins în Franța. Bilanțul: din trei partide, una s-a încheiat cu victoria sportivilor noștri, cea de la Aurillac, în timp ce în celelalte două, șansele au fost de partea gazdelor. Dialogul nostru cu antrenorul principal al lotului, Petre Cosmănescu, a debutat firesc cu întrebarea: **Vă satisface acest bilanț?**

„Evident, rezultatele, privite în ansamblu, nu pot avea darul să producă satisfacție. Și pentru a respecta adevărul, trebuie să spun că numai în meciul de la Bourg en Bresse, rugbyștii noștri au pe conștiință, într-un fel, înfrîngerea. Ei n-au reușit decît în puține ocazii să dea impresia unei ECHIPE. Prin jocul lor crispat și chiar timid, ei n-au putut evita un eșec de proporții. În ceea ce privește partida de la Toulon, ea se putea încheia cu un scor mult mai strîns — nu spun cu o victorie a băieților noștri, deși aceasta ne-a surîs la un moment dat — dar repetatele greșeli personale ale unora dintre jucători — Marinescu, Budică, Miclescu — au întors, în două rînduri, rezultatul. Am ferma convingere că dacă ar fi acționat ceva mai atent, jucătorii români ar fi putut obține, și în cel de-al treilea meci, de fapt cel mai dificil, un rezultat onorabil".

Interlocutorul nostru a insistat apoi asupra unei situații obiective intervenite de-a lungul turneului. Și anume, accidentările.

„De fiecare dată, am avut jucători scoși din dispozitiv. Și nu rugbyști oarecare, ci oameni de bază. În primul meci s-a accidentat Giugiuc și Dinu. În cel de-al doilea Mateescu și Teleașă, ultimul nemaiputînd fi recuperat pînă la partida de la Toulon. În această situație am fost nevoiți să folosim ca aripă un jucător de linia I, Gh. Mircea, iar pe linia de mijlocași să utilizăm formula Mateescu—Marinescu, desigur o improvizație. În acest fel omogenitatea echipei n-a mai fost cea scontată, sarcinile noilor titulari nefiind respectate decît parțial".

Cît privește utilitatea turneului la această dată, programat în primele săptămîni de la reluarea campionatului național, antrenorul P. Cosmănescu a ținut să facă următoarea observație:

„Aparent, turneul a apărut ca o acțiune precipitată venind imediat după startul în campionatul național. Judecînd însă lucrurile în perspectivă — așa cum de altfel și este necesar — vom ajunge la concluzia că turneul a fost totuși util, că prin intermediul lui am putut să stabilim unele criterii de selecție în vederea sezonului competițional internațional — partidele București — Dublin, meciurile România — Italia de la Rovigo în octombrie și România — Franța de la București, în noiembrie. Acum știm, de pildă, pe ei ne vom putea conta. În acest sens, aș vrea să arăt că jucători ca Baciu, Dărăban, Mateescu, Teleașă, Pop și Durbac au dat deplină satisfacție. Ei pot intra în discuție pentru viitorul lot național, împreună cu ceilalți care se vor evidenția în campionat.

Oricum, turneul în Franța a însemnat o experiență în plus pentru întregul lot și mai ales pentru acei jucători (aproape o treime) care au evoluat pentru PRIMA dată în țara cu cel mai ridicat nivel rugbystic de pe continent".

CE NOUTĂȚI ADUCE ANUL UNIVERSITAR

(Urmare din pag. 1)

mă. Astfel, la Galați, cu sprijinul CJEFS, este în curs de construcție — lîngă stadionul „Politehnica" — un microcomplex sportiv studențesc în aer liber, incluzînd un teren de fotbal, unul de handbal și două de baschet-volei. De asemenea, la Timișoara, la stadionul „23 August", al Politehnicii, s-a procedat la unele amenajări, iar la Bacău — chiar în incinta Institutului Pedagogic — sînt în curs de finisare, cu mînă de lucru plătită și prin activitatea voluntară a studenților, un cochet stadion de atletism și un teren de handbal-baschet bituminizat.

„ÎNAINTE DE TOATE, NOUL AN VA ADUCE, SPERĂM, UN VITAL REVIRIMENT ORGANIZATORIC"

— V-am ruga, tovarășe Titus Deac, să ne spuneți care va fi startul noului an sportiv universitar și care va fi aportul U.A.S.R. la buna desfășurare a acestuia?

— Ca în fiecare început de octombrie, deschiderea anului sportiv academic corespunde unor ample festivități — programate cu precădere în centrele universitare de mare tradiție — București, Cluj, Tg. Mureș sau Iași — ale căror întreceri sportive, de o zi sau două, au un dublu rol: pe de o parte, acela de a proceda la o depistare a elementelor talentate din anul I, pe de alta, de a prilejui sportivilor mai vechi reluarea activității competiționale, într-un cadru intern. Totodată, facultățile amenajează diferite expoziții cu trofeele sportive ale studenților lor, expun fotomontaje sau — lucru intrat în tradiție — invită echipe de renume din sportul românesc pentru a susține demonstrații sau a disputa meciuri cu reprezentativa — gazdă.

— Vorbeați de studenții anilor întîi... S-a renunțat cumva la „Cupa" destinată lor?

— Nicidecum. În toate marile centre universitare ale țării este programată „Cupa anilor I", la mai multe discipline, competiție — test, de descoperire a unor eventuale talente, organizată de Asociațiile studenților, în colaborare cu catedrele de educație fizică și cu ajutorul — din păcate, nu întotdeauna substanțial — al cluburilor universitare. Ceea ce vom urmări, cu o atenție specială, anul acesta — s-a discutat „fierbinte" pe această temă în tabăra U.A.S.R. de la Izvorul Mureșului, unde au fost invitați și reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului — va fi terminarea acestei competiții înaintea datei de 15 octombrie.

— După cîte știm, U.A.S.R. sprijină ideea — care, de altfel, îi și aparține — introducerii unei după-amieze de educație fizică voluntară în orar, ceea ce ar constitui o posibilitate în plus de cuprindere a studentului „nesportiv" în circuitul sportului de masă. Noul an universitar va aduce vreo metamorfoză în acest sens?

— Îmi este peste puteri să vă ofer o soluționare, întrucît ea depinde — înainte de toate — de Ministerul Învățămîntului. Acesta a lăsat după-amiaza liberă, degrevată de obligații profesionale, la latitudinea institutelor. Pentru a oferi tineretului nostru studios putința de a face mișcare, de a se dedica exercițiului fizic — în condițiile unor săli pline, cu ore „acontate" din zori pînă noaptea tîrziu — U.A.S.R. socotește că sînt necesare măsuri mai ferme, de natura dispozițiilor. Sperăm că Ministerul Învățămîntului ne va da o mînă de ajutor...

— O ultimă întrebare: actualul sistem de organizare al activității sportive universitare — sistem care, după opinia noastră, nu este dintre cele mai fericite — va suferi, oare, unele modificări?

— Sperăm că principala schimbare din perimetrul sportului studențesc va fi — poate chiar în acest an — de ordin organizatoric. Asociația noastră propune ca întreaga activitate sportivă a unui institut să fie organizată de clubul universitar, orientat deopotrivă în direcția sportului de masă cît și — acolo unde este cazul — spre cel de performanță. Este, considerăm, un anacronism ca activitatea sportivă dintr-un institut să cunoască 4 verigi — catedrele, comisiile sportive, cluburile și chiar asociațiile sportive ale salariaților — și să existe, ca la Universitatea București, 3 magazii de materiale sportive, din care nimeni nu poate împrumuta vecinului nici măcar un prosop, pentru că aparține altei... arii organizatorice!?